TEZAUR LITURGIC

8 NOIEMBRIE
FILARET VITALIS

PARACLISUL SF.ARHANGHEL MIHAIL

ATENA,2020

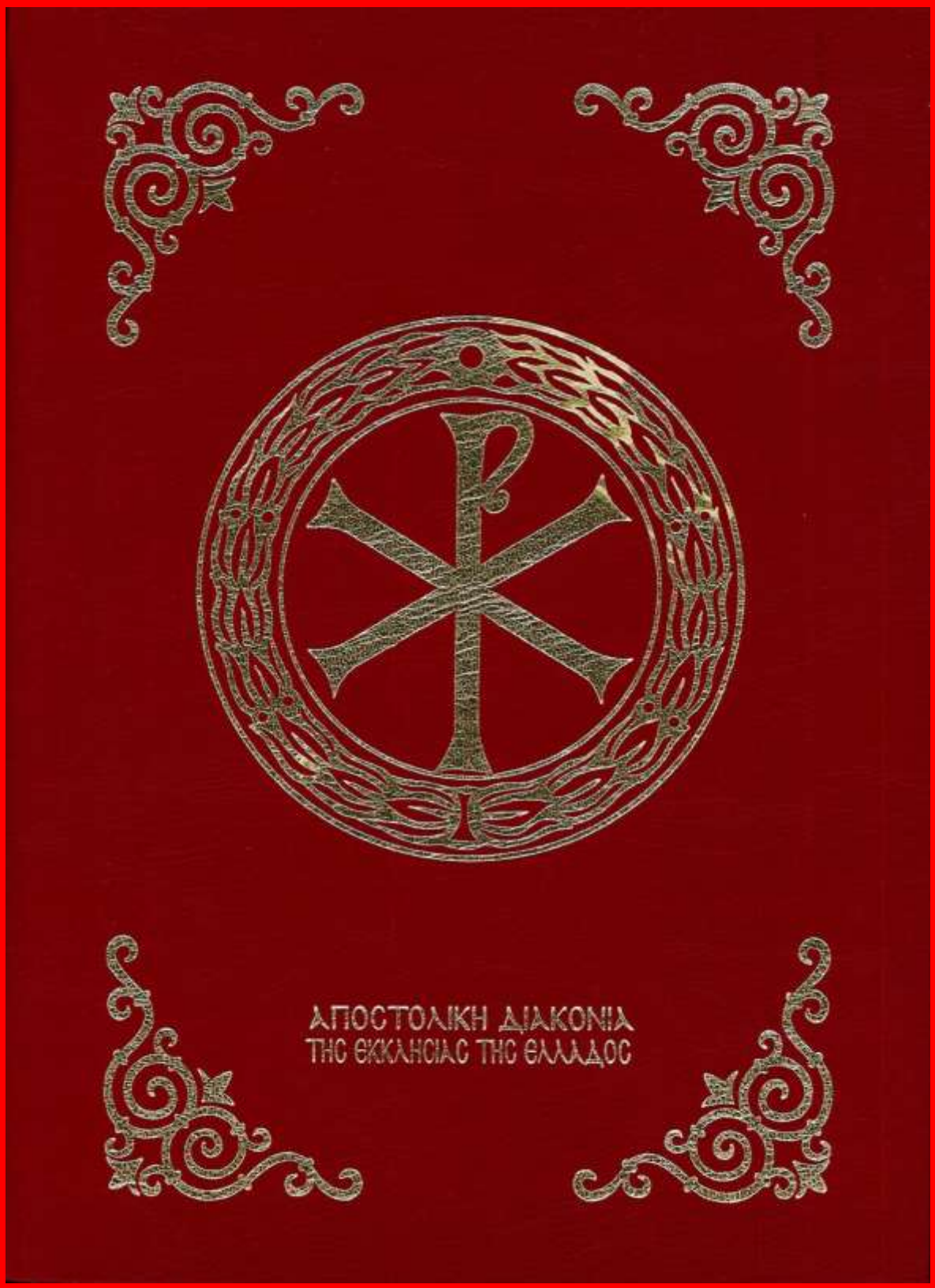
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ ΤΗΣ ΣΥΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Ευλογήσαντος του Ιερέως, λέγομεν

ημείς τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Εξομολογείσθε τω Κυρίω και επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού.

Στίχ. β'. Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με και τω ονόματι Κυρίου ημυνάμην αυτούς.

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, και έστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Και είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Ήχος δ'. Τη Θεοτόκω εκτενώς.

Του Ταξιάρχου τω Ναώ νυν προσήλθομεν εν ευλαβεία οι πιστοί και προσπίπτομεν προ της Εικόνος της

θαυματουργού κράζοντες και λέγοντες, Αρχιστράτηγε θείε, πρόφθασον και λύτρωσαι από πάσης ανάγκης ημάς και πάντας, Άρχον Μιχαήλ, τους προσδραμόντας πιστώς τη ση χάριτι.

Δόξα. Και νύν. Θεοτοκίον.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νυν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί και ταπεινοί και προσπέσωμεν εν μετανοία κράζοντες εκ βάθους ψυχής· Δέσποινα, βοήθησον, εφ' ημάς σπλαγχνισθείσα· σπεύσον απολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων· μη αποστρέψεις σους δούλους κενούς· σε γαρ και μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Είτα επισυνάπτομεν τον Ν' Ψαλμόν·

Είτα αρχόμεθα του Κανόνος, ου η Ακροστιχίς·

Θερμώς Μιχαήλ αιτούμαι την χάριν σου, Φ(ιλαρέτου).

Ωδή α'.Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Θεού του Υψίστου τον Λειτουργόν υμνώ και γεραίρω· και αιτούμαι ως βοηθόν εις πάσαν του βίου τρικυμίαν τον Μιχαήλ των Αγγέλων τον πρόμαχον.

Ελθών ως ικέτης σου ταπεινός τη σεπτή Μονή σου Πανορμίτου, ώ Μιχαήλ, προσπίπτω τη θεία σου Εικόνι ευχαριστώ σοι θερμώς, Αρχιστράτηγε.

Ροής των δακρύων μου, Μιχαήλ, δέχθητι ασμένως και καρδίας μου συντριβήν παρέχων μοι αύθις την υγείαν και σωτηρίαν ψυχής, ώ Πρωτάγγελε.

Θεοτοκίον.

Μεγίστοις υπάρχων εν πειρασμοίς προς σε καταφεύγω σωτηρίαν επιζητών, ώ Μήτερ του Λόγου και Παρθένε, των δυσχερών και δεινών με διάσωσον.

Ωδή γ'. Ουρανίας αψίδος

Ως προστάτην και σκέπην διηνεκώς κέκτημαι σε τον Ταξιάρχην Κυρίου και Μεγαλόχαρον· όθεν εκ τούτου θερμώς τη θεία ταύτη Μονή σου σήμερον προσέρχομαι χάριν αιτούμενος.

Συνεχόμενος φόβω και συντριβή ένδοθεν ως εν αμαρτίαις βιώσας, θείε Αρχάγγελε, και δια τούτο δεινώς ταλαιπωρούμαι ο τάλας· όθεν συ με λύτρωσαι τη μεσιτεία σου.

Μιχαήλ Πανορμίτα, των ευσεβών πρόμαχε και των ασθενούντων ο ρύστης ως τάχος πρόφθασον· και διαφύλαξον νυν εκ πειρασμών και κινδύνων πάντας τους προστρέχοντας τη θεία σκέπη σου.

Θεοτοκίον.

Ικετεύω Παρθένε, τον ψυχικόν τάραχον και της αθυμίας την ζάλην διασκεδάσαι μου· συ γαρ, Θεόνυμφε, τον αρχηγόν της γαλήνης, τον Χριστόν εκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Διάσωσον, ώ Ταξιάρχα, ημάς εκ παντός κινδύνου και ασφάλισον σην Μονήν και Νήσον εκ θλίψεων· Σε έχομεν κραταιόν γαρ Προστάτην.

Επίβλεψον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Κάθισμα.Ήχος β'. Πρεσβεία θερμή

Θεού λειτουργέ, Μιχαήλ Αρχιστράτηγε, Πανόρμου Μονής προστάτα και υπέρμαχε εκτενώς βοώμέν σοι· σπεύσον ώδε και ίασαι τους ασθενούντας οικτρώς αδελφούς και πάντας χαρίτωσον, θειότατε.

Θεοτοκίον.

Πρεσβεία θερμή και τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, του κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Χαριστήριον αίνεσιν μετά ευλαβείας νυν αναμέλπω σοι, ώ τρισμέγιστε Αρχάγγελε, λυτρωθείς εκ πάντων των μισούντων με.

Απαλλάξας τον δείλαιον εκ των τυραννούντων με πολεμίων μου ταις λιταίς σου προς τον Κύριον Μιχαήλ θεόπτα, περιφρούρει με.

Ηλιόμορφε Άγγελε, δίδου μοι βοήθειαν όπως πάντοτε τη ση λάμψει και ταις χάρισι διαλάμπω πάσιν ο ανάξιος.

Θεοτοκίον.

Λύσον, Μήτερ, τον τάραχον η τον κυβερνήτην τεκούσα Κύριον και τον κλύδωνα κατεύνασον των εμών πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Άγνισον ημών τας ψυχάς τε και τα σώματα εκ πονηρών λογισμών, Μιχαήλ, αγγελικώς ίνα ζώμεν αεί θαυμάσιε.

Ίλεως ημίν όπως γένηται ο Κύριος ταις αμαρτίαις ημών, Μιχαήλ, σοι εκδυσώπει αυτόν εκτενώς, πρωτάγγελε.

Τείχισον ημάς εν τη σκέπη των πτερύγων σου ίνα θερμώς εν τω βίω παντί τον Ιησούν ως Θεόν ευλαβώς λατρεύωμεν.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Θεοτοκίον.

Όλβιον Αγνή την ζωήν μου συ κατάστησον την σην ακήρατον διδούσα χαράν της ευφροσύνης η γεννήσασα τον αίτιον.

Ωδή στ'. Την δέησιν εκχεώ.

Υμνήσωμεν, Μιχαήλ τον Άρχοντα προσκυνούντες και αυτού την Εικόνα εξ ής θαυμάτων το πλήθος προήλθε και χαριτόβρυτος πάσιν εγένετο. Δι' όπερ σήμερον αυτήν ευγνωμόνως τοις άνθεσι στέψωμεν.

Μεγάλυνον τον Σωτήρα Κύριον, ώ πληθύς Χριστιανών, εκ καρδίας και τον αυτού Αρχιστράτηγον άμα τον διασώζοντα πάντας εκ θλίψεων και νοσημάτων σοβαρών μεσιτείαις αυτού προς τον εύσπλαγχνον.

Αγάλλεται η Μονή σου σήμερον, Μιχαήλ ώ Πανορμίτα, ενθέως ότι πολλών θαυμασίων εδείχθης τελετουργός και προστάτης θερμότατος των εν θαλάσσαις και δειναίς ασθενείαις σωτήρ ετοιμότατος.

Θεοτοκίον.

Ιδού εγώ σε προστάτην κέκτημαι και φρουρόν εν τη ζωή μου, Παρθένε, των πειρασμών διαλύουσα όχλον και

επηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν· και δέομαι δια παντός εκ φθοράς των παθών μου ρυσθήναί με.

Διάσωσον, ώ Ταξιάρχα, ημάς εκ παντός κινδύνου και ασφάλισον σην Μονήν και Νήσον εκ θλίψεων· σε έχομεν κραταιόν γαρ Προστάτην.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Προστασία των Χριστιανών.

Πρωτοστάτα των επουρανίων Δυνάμεων, Πανορμίτα, των Χριστιανών ο υπέρμαχος δέξαι αύθις τας προσευχάς ημών των ταπεινών θερμώς κράζοντάς σοι, Μιχαήλ, εκ των παγίδων του Σατάν διαφύλαξον άπαντας· φρούρησον την Μονήν σου· διάσωσον τους νοσούντας· πάσι παρέχων δαψιλώς την ζωήρρυτον χάριν σου.

Προκείμενον.

Τον Άγγελον αυτού εντελείται περί σου του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοίς σου.

α'. Στίχ. Ότι έκλινε το ους αυτού εμοί και εν ταις ημέραις μου επικαλέσομαι.

β’. Στίχ. αγιωσύνη και μεγαλοπρέπεια εν τω Αγιάσματι αυτού.

Εκ του κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου (κεφ. ι’ 16 – 21)

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού μαθηταίς· ο ακούων υμών εμού ακούει, και ο αθετών υμάς εμέ αθετεί· ο δε εμέ αθετών αθετεί τον αποστείλαντά με. υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσεται ημίν εν τω ονόματί σου. Είπε δε αυτοίς· εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. Ιδού δίδωμι υμίν την εξουσίαν του πατείν επάνω όφεων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν υμάς ου μη αδικήση. Πλην εν τούτω μη χαίρετε, ότι τα πνεύματα υμίν υποτάσσεται· χαίρετε δε ότι τα ονόματα υμών εγράφη εν τοις ουρανοίς. Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσατο τω πνεύματι ο Ιησούς και είπεν· εξομολογούμαί σοι, πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών, και απεκάλυψας αυτά νηπίοις· ναι, ο πατήρ, ότι ούτως εγένετο ευδοκία έμπροσθέν σου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και αγίω Πνεύματι.Ήχος β’.

Ταις του Αρχαγγέλου, Οικτίρμον, μεσιτείαις εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Μέγιστε Αρχάγγελε, ώ Μιχαήλ Πανορμίτα, σήμερον τιμώμέν σε σω Ναώ ιστάμενοι οι ανάξιοι· και θερμοίς δάκρυσι τήνδε ικεσίαν καταθέτομεν δεόμενοι λύτρωσαι άπαντας από νόσων άμα και θλίψεων· και σώσον κινδυνεύοντας και αδικουμένους, πανάριστε. Και τους εν θαλάσσαις κυβέρνησον ως μόνος δυνατός, και εις λιμένα τον εύδιον σώους επανάγαγε.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Την αγίαν σου σκέπην εφαπλοίς εσαεί πανταχού, θαυμάσιε, παρέχουσαν αφθόνως την θείαν προστασίαν δι' ό άπαντες κράζομεν· ώ Ταξιάρχα, θερμώς εν σοι ευχαριστούμεν.

Η Μονή σου τρισμάκαρ θαυμασία εδείχθη εν τη Εικόνι σου· δι' ό εις Πανορμίτην προτρέχουσιν ασμένως οι πιστοί ανακράζοντες· ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Νηνεμίαν χαρίζεις τοις θαλάσσαις δειναίς και κινδύνοις πλέουσι την λύτρωσιν παρέχεις ως σε επικαλούνται, Μιχαήλ αστραπόμορφε, Σε ανυμνούμεν πιστώς εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον.

Χαριτόβρυτον όντως και πηγήν αφθαρσίας την σε κυήσασαν και πύργον ασφαλείας και θύραν μετανοίας τοις κραυγάζουσιν έδειξας· ο των Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα των ουρανών.

Ασμένως ρώσιν τοις ασθενούσι βραβεύεις τοις πιστώς προστρέχουσί σοι, Μάκαρ, και υπερυψούσι τα θεία θαύματά σου.

Ρύσαι σους δούλους εκ των Βελίαρ σκανδάλων, Μιχαήλ Αρχιστράτηγε θείε, φρουρών ημάς άμφω εις πάντας τους αιώνας.

Ιδέ εν Σύμη ο θείος ούτος Ναός σου καταφύγιον οράται πονούντων· και λιμήν υπάρχει γαλήνιος πλεόντων.

Θεοτοκίον.

Νόσους παντοίας τας της ψυχής ιατρεύεις και σαρκός τας οδύνας, Παρθένε, ίνα σε δοξάζω την Κεχαριτωμένην.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Συμφώνως, θείε Νόε, μετά των Αγγέλων τη φωταυγεί παρουσία σου πάντοτε διακονείς τω Κυρίω εις το σωθήναι ημάς.

Ομόθυμον τον ύμνον φόβω αναμέλπων τω Τρισηλίω Θεώ, Αρχιστράτηγε, και τας ημών νυν δεήσεις Αυτώ προσάγαγε.

Υμνούμεν τον Σωτήρα Χριστόν εκ καρδίας και Μιχαήλ τον Αρχάγγελον πάντοτε, ότι ημάς διασώζουν εκ περιστάσεων.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταις ακτίσι λάμπρυνον, Παρθένε, το ζοφερόν της αγνοίας διώκουσα, τους ευσεβώς Θεοτόκον, σε καταγγέλοντας.

Άξιόν εστίν ως αληθώς, μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αειμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών.Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσα˙ την όντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια˙

Χαίροις, αξιΰμνητε Μιχαήλ, Πρωτάγγελε θείε, Ασωμάτων μυσταγωγέ. Χαίροις του Κυρίου, πανάριστος κινύρα και της αΰλου δόξης λαμπρόν απαύγασμα.

Δέξαι, ώ παμμέγιστε Μιχαήλ, ημών τας δεήσεις, ας προσάγαγε τω Θεώ, αιτούμενος πάσιν ομόνοιαν ειρήνην και λύτρωσιν εκ πόνων τη μεσιτεία σου.

Πρόφθασον, Αρχάγγελε Μιχαήλ, και φρούρει αγρύπνως Εκκλησίαν την του Θεού εν Βασιλευούση˙ και τη Ορθοδοξία παράσχου θαυμασίως πάση τον θρίαμβον.

Σκέπε, Μεγαλόχαρε Μιχαήλ, της Ορθοδοξίας Αρχιποίμενα τον κλεινόν άμα και τον Κλήρον και τον Λαόν Κυρίου δωρούμενος υγείαν αυτοίς, θαυμάσιε.

Φρούρει, αστραπόμορφε Μιχαήλ, την Μονήν σου ταύτην, τους Πατέρας και Αδελφούς άμα τους Εφόρους αυτής και Ευεργέτας από παντός κινδύνου και περιστάσεως.

Τους προσερχομένους τη ση Μονή εν πίστει και πόθω ορθοδόξους Χριστιανούς, σκέπε και ευλόγει δωρούμενος υγείαν και πάσαν ευρωστίαν, θείε Αρχάγγελε.

Της Δωδεκανήσου ο θησαυρός Σύμης Κω και Ρόδου της Καλύμνου ο βοηθός απάσης Ελλάδος, ώ μέγα Ταξιάρχα, Χριστιανών το κέρας, εί Μεγαλόχαρε.

Τους ναυτιλλομένους Χριστιανούς τους εν ταις θαλάσσαις κινδυνεύοντας αδελφούς τους το όνομά σου θερμώς αναβοώντας διάσωσον εν τάχει, θείε Πρωτάγγελε.

Έτερα Μεγαλυνάρια

Ώ της θεωρίας Σου της φρικτής και της καλλονής Σου της πυρίνου και θεαυγούς κατέχεις το σκήπτρον Μιχαήλ τη χειρί Σου και μέλπεις τη Τριάδι ύμνον Τρισάγιον.

Έχων Σε προστάτην και βοηθόν, φύλακα και σκέπην της ψυχής μου της ταπεινής· Μιχαήλ πρωτάρχα, και Μέγα Ταξιάρχα, εν ώρα του θανάτου Συ μοί βοήθησον.

Χαίροις ιερώτατε Γαβριήλ, χαίροις πρωτοστάτα των Αγγέλων προμηνυτά, χαίροις ο το Χαίρε μηνύσας τη Παρθένω εν Ναζαρέτ τη πόλει Ήν μεγαλύνομεν.

Και τα έτερα δύο ταύτα, Ανωνύμου.

Μιχαήλ Αρχάγγελε του Θεού, μη έλθης ως λέων αγριώτατος εις εμέ μηδέ την ψυχήν μου αρπάσης ως στρουθίον εν ώρα του θανάτου συ μοί βοήθησον.

Δεύτε ευφημήσωμεν οι πιστοί, τους δύο φωστήρας, τους μεγάλους και φωταυγείς, Μιχαήλ τον μέγαν και Γαβριήλ τον θείον, τους δύο Ταξιάρχας του Παντοκράτορος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι πάντες, μετά της Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Είτα το, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς. Πάτερ ημών.

Και ευθύς το Απολυτίκιον Ἦχος δ’.

Των ουρανίων στρατιών, Αρχιστράτηγε, δυσωπούμέν σε αεί ημείς οι ανάξιοι· ίνα ταις σαις δεήσεσι τειχίσης ημάς, σκέπη των πτερύγων της αὔλου σου δόξης, φρουρών ημάς προσπίπτοντας εκτενώς και βοώντας εκ των κινδύνων λύτρωσαι ημάς, ως Ταξιάρχης των άνω Δυνάμεων.

Έτερον Ανωνύμου.

Ήχος πλ. α’. Τον συνάναρχον Λόγον…

Της Μονής του Πανόρμου προστάτης πέφυκας, ένθα υπάρχει παμμάκαρ ως θησαυρός δωρεών, η σεπτή και αγία Εικόνα σου. Ταξιάρχα Μιχαήλ αξιοθαύμαστε· προς ήν προστρέχει ευλαβώς ο περιούσιος Λαός, αιτών πταισμάτων την λύσιν· και των ψυχών σωτηρία, ὡ Τα ξιάρχα μεσιτείαις Σου.

Προ του Δι’ ευχών, επισυνάπτεται το παρόν προσόμοιον˙

Ήχος β’. Ότε εκ του ξύλου.

Δεύτε, νυν προσπέσωμεν πιστώς, ώ Χριστιανοί, τη Εικόνι του Ταξιάρχου ημών κράζοντες εν δάκρυσι και στεναγμοίς εκτενώς˙ Μιχαήλ Αρχιστράτηγε, της Σύμης το θαύμα, πρόφθασον και λύτρωσαι ημάς εκ άμφω πάσι τοις νοσούσι˙ και δείξον την φιλανθρωπίαν σου, πανένδοξε.

A
Ω